

Recurs introdus la 25 iulie 2017 de Ori Martin SA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 1 iunie 2017 în cauza T-797/16, Ori Martin/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza C-463/17 P)

(2017/C 392/16)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Ori Martin SA (reprezentant: G. Belotti, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Concluziile recurente

- Recurenta solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) să reformeze Ordonanța de respingere a Tribunalului în cauza T-797/16 (Ori Martin/Curtea de Justiție a Uniunii Europene), să statueze cu privire la încălcarea de către Curte (Camera a șasea), în cauzele C-490/15 P și C-505/15 P (EU:C:2016:678), a dreptului Ori la un proces echitabil, consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și, în consecință, să oblige Curtea la repararea prejudiciului.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea, respinsă de Tribunal prin ordonanța atacată, invocă un motiv unic: încălcarea de către Curte (Camera a șasea) a articolului 47 din cartă, mai precis încălcarea dreptului Ori la un proces echitabil. Ori considera astfel că acest principiu general de drept impune ca întreprinderea căreia i se aplică o sancțiune definitivă să înțeleagă care este faptul concret care i se reproșează, în special pentru a evita o recidivă. Nu aceasta a fost situația în speță, Ori necunoscând încă motivul efectiv al sancționării sale.

Tribunalul a respins acțiunea Ori ca vădit nefondată, plecând de la principiul că cererea de reparare nu se întemeie pe durata excesivă a procedurii, care ar fi putut constitui eventual o încălcare a articolului 47 din cartă, ci pe o pretinsă nelegalitate de care ar fi fost afectată hotărârea. Tribunalul nu s-a pronunțat dacă încălcarea dreptului la un proces echitabil, invocată expres de recurentă, era acoperită de articolul 47 din cartă. Reiese și de aici utilitatea prezentului recurs, care, prin problemele care stau la baza sa, depășește cazul concret.

Ori contestă ordonanța Tribunalului întrucât dreptul la un proces echitabil, sub forma dreptului de a cunoaște motivele sancționării sale, constituie un drept inalienabil al persoanelor cărora le sunt aplicate sancțiuni în materie de concurență, a căror natură în esență penală este deja recunoscută prin jurisprudența constantă. Principiul protecției jurisdicționale efective a drepturilor conferite particularilor constituie un principiu general de drept al Uniunii, care decurge din tradițiile constituționale comune ale statelor membre. Acest principiu a fost consacrat în articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Ori subliniază pe de altă parte relevanța chestiunii ridicate, dat fiind că răspunderea prevăzută în materie de concurență la articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾ este de natură personală și că dreptul Uniunii în materie de concurență nu cunoaște nici răspunderea obiectivă, nici *culpa in vigilando*.

Rezultă că, în dreptul Uniunii, nimeni nu poate fi sancționat în lipsa unei fapte culpabile și nici pentru lipsa supravegherii; niciun principiu de drept procesual care să prevadă inversarea sarcinii probei nu poate invalida aceste concluzii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).